

від ціни кліка – в комерційних тематиках вона може бути в 8–10 разів вищою, ніж у розважальних [3].

Отже, моделей започаткування бізнесу в Інтернеті існує чимало, в кожного з них є свої переваги та недоліки. Інтернет-магазин є найбільш універсальним вибором з безліччю переваг та можливістю делегування багатьох напрямків роботи.

Список використаних джерел:

1. Ващенко А. Інтернет мережі як сучасний засіб розвитку малого бізнесу / А. Ващенко, М. Ротарь // Інформація, комунікація, суспільство 2013 : матеріали 2-ої Міжнародної наукової конференції ІКС-2013, 16–19 травня 2013 року, Україна, Львів, Славське. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2013. – С. 230–231.

2. Лис П. Про лендінг пейдж. [Електронний ресурс] / П. Лис. – Режим доступу: <http://pavlofox.net/lending-pejdzh/>

3. Кравець Р. Б. Інтернет: сучасні технології та бізнес-моделі / Р. Б. Кравець, Т. Р. Скицький // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія : Електроніка : [зб. наук. пр.] / М-во освіти і науки України ; відп. ред. Д. Заячук. – Львів : Вид-во Нац. ун-ту «Львів. політехніка», 2006. – С. 175–190.

Ланіна А.В.

студент,

Науковий керівник: Горобченко О.А.

кандидат економічних наук, доцент,

Миколаївський національний аграрний університет

ОСОБЛИВОСТІ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Природно-кліматичні умови та родючі землі області сприяють формуванню великого потенціалу агропромислової галузі, це дозволяє отримувати високі врожаї практично всіх сільськогосподарських культур.

Земельний фонд Миколаївської області станом на 01.01.2017 року складає -2458,5 тис. га. Сільськогосподарське освоєння території Миколаївської області надзвичайно високе (81,60%). Рівень розораності за останні роки становить близько 85%, решта площ використовується під пасовища (13,3%), багаторічні насадження (1, %), сіножаті (0,3%), перелоги (0,2%). На кінець 2016 р. в області нараховувалося 5 тисяч аграрних підприємств за якими закріплено 1110,5 тис. га сільськогосподарських угідь. У господарських товариствах зосереджено 38,5% цих угідь, у фермерських господарствах – 31,9%, у приватних підприємствах – 23,6%. Серед аграрних господарств більше половини (57%) мали площу до 50 га включно, 9,3% – від 50,1 до 100 га, 10,5% – від 100,1 до 500 га, 3,5% – від 500,1 до 1000 га, 6,3% – понад 1000 га, 13,4% – не мали сільськогосподарських угідь. Середній розмір угідь цієї категорії господарств торік становив 280,1 га.

Більшу частку (83,6%) у кількісному складі сільськогосподарських підприємств області займають фермерські господарства – організаційно-правова форма господарювання, яка нині є визнаною й рівноправною в системі аграрних соціально-економічних та виробничих відносин. На кінець 2016 р. на Миколаївщині кількість зареєстрованих фермерів становило 4 тис. одиниць, що на 0,8% менше ніж на кінець 2014 р. та на 16% менше ніж на кінець 2010 р. У їх власності та користуванні знаходилося 354 тис. га сільськогосподарських угідь (8,1% від загальної площі фермерських сільгоспугідь України), з них – 348,1 тис. га ріллі (8,2%). Середній розмір фермерських наділів у 2015 р. проти попереднього року збільшився на 1,1 га і становив 92,4 га (у 2010 р. – 79,3 га). Розміри сільгоспугідь коливалися в межах 51,6–72,3 га в Березанському, Баштанському, Жовтневому, Вознесенському, Новобузькому, Казанківському, Доманівському та Миколаївському районах; 84,7–91,9 га у Березнегуватському, Врадіївському, Очаківському, Снігурівському та Арбузинському; 115,1–187,2 га у Новоодеському, Єланецькому, Кривоозерському, Братському та Веселинівському районах. У Первомайському районі середній розмір сільськогосподарських угідь у фермерських господарствах сягав 241 га, що в 3 рази більше ніж в середньому по області. Помітну роль у розв’язанні проблеми забезпечення населення продовольством відіграють домогосподарства. Площа сільськогосподарських угідь у володінні і користуванні громадян порівняно з 2010 р. розширилася на 55 тис. га і на початок 2016 р. становила 784 тис. га або 39 % угідь регіону.

У Миколаївській області є землі, які втратили свою початкову цінність, що негативно впливає на природне середовище. Порушені землі підлягають рекультивациї. За 2000–2016 роки спостерігається позитивна тенденція відносно кількості та обсягів порушених земель, проте кількість їх скоротилася на 10 %, відпрацьовано на 22% більше, ніж у 2000 році, але за останні 4 роки рекультивацію зовсім не проводили. Основними причинами цього є брак коштів, незацікавленість у раціональному екологічнобезпечному землекористуванні. Ефективним засобом використання земельних ресурсів та відновлення їх природної родючості є застосування оптимальних, науково-обґрунтованих доз добрив. Під урожай 2016 року сільськогосподарськими виробниками області внесено 648 тис. ц мінеральних добрив у поживних речовинах на площі 764 тис. га (85% посівних площ). Порівняно з попереднім роком обсяг їх використання збільшилися на 30%. У середньому на 1 га посівної площі внесено по 72 кг добрив проти 55 кг у 2015 році. Із загальної кількості мінеральних добрив 63% використано під зернові культури, 35 % – під технічні, 2% – під картоплю та овоче-баштанні. У структурі внесених мінеральних добрив під посіви аграрних культур найбільшу питому вагу традиційно займали азотні добрива (67%), фосфатні та калійні – відповідно 22% та 11% обсягу. Органічних добрив під урожай 2016 року внесено 143 тис. т (на 29% більше рівня 2015 року). Їх внесено на площі майже 10 тис. га, що складає лише 1% до посівної площі. Органіка переважно вносилося під зернові (60%) та кормові (28%) культури. У 2016 році площа, на якій застосовувалися засоби захисту рослин від хвороб і шкідників, становила 762 тис. га, що на 8% більше ніж у 2015 року.

За попередніми підсумками 2016 року питома вага регіону в загальному обсязі виробництва валової продукції сільського господарства України становила біля 4 %. За минулий рік в регіоні вирощено 4,1 % загальнодержавного обсягу виробництва зернових культур, 8,5 % – насіння соняшнику, 1,5 % – цукрових буряків, 5,3 % – овочів, 1,5 % – плодово-ягідних культур, 15,0 % – винограду, вироблено 1,5 % – м'яса у живій масі, 3,3 % – молока, 1,8 % – яєць, 6 % – вовни. Фінансовий результат сільськогосподарських підприємств від реалізації продукції сільського господарства та надання послуг у рослинництві і тваринництві становив 4 млрд грн прибутку проти 3 млрд грн у 2015 році, рівень рентабельності сільськогосподарського виробництва у цілому склав 43,8 % проти 42,7 % у попередньому році. Обсяг виробництва продукції сільського господарства (у постійних цінах 2010 року) становив 9706 млн грн, що на 8,4 % більше рівня 2015 року. Збільшення обсягу було характерно як для сільськогосподарських підприємств (на 13 %), так і для господарств населення (на 2,6 %). Вклад аграрних підприємств у загальне виробництво продукції сільського господарства торік становив 59%. В першу чергу, зазначене зростання обумовлено отриманими результатами в галузі рослинництва, які збільшились порівняно з минулим роком на 11 %. Значного приросту продукції досягнуто в технічній (соняшник, цукровий буряк, соя) та зерновій (кукурудза на зерно, гречка) групах, а також в овочівництві, виноградарстві. Агровиробники Миколаївщини у 2016 році зібрали 2726 тис. т зернових та зернобобових культур, що на 6 % менше, ніж у попередньому році. На формування врожаю зернових культур у минулому році вплинуло, насамперед, скорочення виробництва озимих культур, валовий збір яких, у зв'язку з ґрунтовою посухою, яка охопила всю територію області восени 2015 року, зменшився на 15 %. Серед технічних культур у 2,5 рази зросло виробництво цукрових буряків фабричних (становило 210,4 тис. т при урожайності 591 ц з 1 га, що є найвищою серед регіонів України), майже на чверть – сої та соняшнику (33 тис. т та 1162,3 тис. т відповідно). Аграріями області торік зібрано 500,9 тис. т овочів (на 37 % більше ніж 2015 р.) та викопано 268,4 тис. т картоплі (на 37 % більше ніж 2015 р.). Валовий збір плодів та ягід зменшився на 12,6 % і склав 31 тис. т, збір винограду збільшився на 11 % (56,4 тис. т) [2].

До основних тенденцій удосконалення землекористування аграрних формувань Миколаївщини слід віднести [1]: впровадження ґрунтозахисних та енергозберігаючих технологій; збагачення ґрунту органічною речовиною, створення позитивного балансу гумусу; збільшення обсягів виробництва сільськогосподарських культур способом інтенсивного ведення галузі рослинництва, внесення комплексних мінеральних добрив, проведення хімічної меліорації ґрунтів, забезпечення захисту рослин; науково-методичне забезпечення розвитку землеробства, удосконалення землекористування та структури посівів, стимулювання інноваційної діяльності з метою впровадження сучасних технологій вирощування сільськогосподарських культур та відновлення роботи зрошувальних систем і підвищення віддачі поливного гектара.

Список використаних джерел:

1. Саблук П. Т. Розвиток земельних відносин в Україні : монографія / П. Т. Саблук. – К.: ННЦ «ІАЕ», 2006. – 396 с.
2. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ukrstat.gov.ua>.

Лутак Ф.А.

студент,

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

СУТНІСТЬ АНАЛІЗУ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЙОГО ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ТУРИСТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Туризм є однією з провідних та найбільше прогресуючих галузей економіки, і не дарма за швидкі темпи розвитку він визнаний економічним феноменом сторіччя. У багатьох країнах туризм відіграє значну роль у формуванні валового внутрішнього продукту, виступає своєрідним стабілізатором соціально-економічного розвитку, робить величезний вплив на такі галузі економіки, як транспорт, будівництво, виробництво товарів народного споживання, сприяє забезпеченню зайнятості населення, створенню додаткових робочих місць, тощо.

Задля забезпечення ефективної підприємницької діяльності та стабільності ринку в умовах конкуренції, необхідна відповідна аналітична робота в усіх сферах діяльності підприємства з метою оцінки слабких місць і недоліків та з'ясування причинно-наслідкових зв'язків економічних показників, виявлення винних та дольової участі партнерів в одержаних результатах. Тільки ті підприємства, які володіють досконалою системою аналітичних досліджень, можуть уникнути необгрунтованого ризику у прийнятті господарських рішень, швидко адаптуватися до зміни ринкового середовища.

Змістом аналізу господарської діяльності є комплексне дослідження процесів основної діяльності підприємств та їх структурних підрозділів, визначення причинно-наслідкових зв'язків і тенденцій розвитку з метою обгрунтування управлінських рішень та оцінки їх ефективності [1, с. 13].

Савицька Є.В., дає таке визначення поняттю «економічний аналіз господарської діяльності – це важливий елемент у системі управління виробництвом, дійовий засіб виявлення внутрішньо господарських резервів, основа розробки науково обгрунтованих планів-прогнозів та управлінських рішень і контролю за виконанням їх з метою підвищення ефективності функціонування підприємства» [2, с. 14].

Об'єктивна оцінка ефективності виробничо-фінансової діяльності й стабільності ринкового становища також характерна для аналізу господарської діяльності підприємства. Конкурентоспроможність та прибутковість є основними критеріями оцінки виробничо-господарської діяльності кожного підприємства і його підрозділів. Ще однією вкрай